

en Statsunderstøttelse. Nu staar der jo i det Undringsforslag, der her ligger for til Behandling, at det er „til en Realskole i Herning, til Fripladser.“ Derfor der skulde være nogen Betænkkelighed fra Ministerens Side ved at gaa ind derpaa, synes det mig at denne Betænkkelighed i Særdeleshed skulde ligge deri, at man tænkte paa, at det skulde være Skolebestyrelsen, der skulde tage under Overveielse, hvordan disse Fripladser skulde uddeles; men saa var det jo muligt ved 3die Behandling at sætte en saadan Bestemmelse ind, som overlod det til Kommunalraadet, hvis det var hensigtsmæssigere; men det forekommer mig iøvrigt af de Grunde, som ere anførte, rigtigt at lade det blive Skolens Bestyrelse, der tager Bestemmelse. Dette er i ethvert Fald tilfredsstillende for mig. Jeg kan altsaa slet ikke se, at der skulde være det Mindste i Veien for at bevilge disse 1000 Kr., men ved Siden deraf er jeg aldeles enig med den ærede Minister i, hvad han sagde. Den almindelige Sætning, han udtalte, kan jeg ganske underkrive. Jeg synes heller ikke, det var passende, at et Medlem af Finantsudvalget tog Initiativet til Noget, der paa nogen Maade kunde siges at være i hans egen Interesse. Derfor der virkelig forelaa et Tilfælde af den Art, vilde jeg give Indvendingen fra den ærede Ministers Side Medhold, men det kan jeg aldeles ikke se foreliggende her. Jeg for min Part haaber, at Bølgerner kunne lægge sig lidt, inden denne Sag endes, saaledes at denne Bevilling, naar den nu bliver vedtagen, ogsaa kan blive udført af Ministeren (Ordføreren: Jeg vilde ønske, at den ikke bliver udført!) Ja jeg for mit Vedkommende stemmer for Forslaget. Det er derfor jeg vilde sige dette Par Ord, idet jeg aldeles ikke har de Betænkkeligheder som Ministeren og aldeles ikke kan se, at den Grundsetning, han opstillede, har nogen Anvendelse i det foreliggende Tilfælde.

**Scavenius:** Jeg vil blot tillade mig den Bemærkning, at det har været mig uforklarligt, at man, og i Særdeleshed den meget ærede Ordfører for Udvalget, har villet blande et politisk Moment ind i dette i og for sig ufskyldige Spørgsmaal om at bevilge Penge til Oprettelse af en Skole i Herning. — Mindretallet i Udvalget, som har sluttet sig til dette Forslag, har gjort det i den Tro, at de derved kunde gjøre noget Godt paa en Egn, som var noget uheldig stillet just i den Retning, her er Tale om. Man har ganske vist ikke tænkt paa at lægge, eller at der kunde lægges noget som helst politisk ind deri. Lillige har Mindretallet med nogen Forundring set, at den høitærede Minister med stor Iver modsætter sig det, da der dog ifjor paa Ministerens eget Forslag, efter at han havde forhandlet med os i Udvalget, blev bevilget til et andet Sted, nemlig til Bøgg, en Skole af meget lignende Art. Det forekommer ærlig talt mig, at For-

holdet i Navn ikke er stort forskjelligt fra det ifjor, og derfor vil jeg stemme for Forslaget, men ganske vist ikke af nogen Art politisk Hensyn.

**Ordføreren (Berg):** Det ærede Medlem, der nu talte, mente, at det var Ordføreren, der havde givet sig til at blande politiske Hensyn ind i dette Spørgsmaal. Jeg vilde have ønsket, at han havde været nærværende under hele Debatten; thi da vilde han have set, at det var ikke mig, der gav Anledning til at fremhæve det politiske Moment i denne Sag. Men det er mig forøvrigt kjært, at i dette Tilfælde som i saamange andre det ærede Mindretal holder sin særegne Streg. Jeg er altid meget betænkelig ved at skulle anbefale et Forslag under dets videre Forhandling paa hele Udvalgets Vegne, fordi Mindretallet altid har sin særegne Betragtning ved Tilrædeligheden af de Forslag, som Flertallet har stillet. Det ærede Medlem maa tage fuldstændig feil, naar han sammenstiller de to Tilfælde, det fra ifjor og det fra iaar. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at ifjor var det Forslag om Udvidelse af en kommunal Skole, og deri har Ministeren Ret, det passer mere med hans Betragtning i Lovforslaget, men da Lovforslaget er forkastet af Hensyn til, at man holdt ikke saameget af faste som af private Skoler, passer det meget bedre med Folkethingets sædvanlige Betragtning af Sagen. Jeg maa altsaa tilbagevise, at det er mig, der har kastet Politik ind i dette Spørgsmaal, ihvorvel der er givet mig rig Anledning dertil. Igeoverfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Brix) skal jeg bemærke, at, uagtet han har hørt det adskillige Gange, har han ikke endnu faaet fat paa, at dette Spørgsmaal ikke er foranlediget af et Medlem af Finantsudvalget, at det ikke er fremkommet ved selve Finantsudvalgets Initiativ, og at det ikke gaar ud paa nogen Understøttelse til noget Medlem af Finantsudvalget. De Herrer kunne, saa tidt de ville, gjentage dette, der er urigtigt i denne Sag, saa er det dog faktisk, at dette Forslag er baseret paa en Forhandling over et til Finantsudvalget indgivet Andragende og efter en mundtlig Forhandling med Ministeren i Udvalget. Det er fuldstændig korrekt, og den Opfattelse af Ministeren, at man ikke maatte forhandle noget Spørgsmaal, som stod i Berøring med Finantsudvalgets Medlemmer, det er jo en Umulighed at opfylde. Der gives jo mangfoldige Spørgsmaal, som vedrøre Egne og Forhold, som vedkomme de 15 Medlemmer, der have Sæde i Finantsudvalget. Det vilde være aldeles umuligt for noget af Thingets Medlemmer, maa jeg antage, at tage Sæde i Udvalget, dersom et Princip af den Natur skulde føres igjennem, som den ærede Minister udtalte, og som aldrig er iagttaget nogensteds siden 1849; tværtimod. Derfor f. Ex. en Vej, en Færge, en Fyrbygning, eller deslige skulde ordnes, saa skulde man altsaa først om-